

1.5. Sala

Hz. Peygamber'e (s.a.v.), Allah'tan (c.c.) rahmet ve selam dualarını ihtiva eden eserlerdir. Sözleri Arapça ve mensurdur. Akşam ezanı dışında dört vakitte okunan ezanlarla birlikte sala verilebilir. Geleneğimizde salalar sabah ezanı hariç ezandan sonra okunurken bugün ise ezandan önce okunmaktadır. Salaların makamları okunan ezanla aynı olmalıdır. Salalar sabâ salatı, cuma ve bayram salatı, cenaze salatı, salat-ı ümmiye ve salâtü selam olmak üzere sınıflandırılabilirler. Sabah salâsının bestesi Itrî'ye aittir ve dilkeşhâ-

verân makamındadır. Cuma ve bayram salatları ise bayatî makamında ve durak evferi usulündedir. Hatip Zâkirî Hasan Efendi'ye ait olan bu sala, genellikle caminin içerisinde ve cemaatin katılımı ile okunur. Yine Hasan Efendi'ye ait olan Cenaze salası, mevta musalladan alınıp kabre konuluncaya kadar okunan saladır. Bu sala da yine cemaatin iştiraki ile okunur. Salat-ı ümmiye ise, ünü ülkemiz sınırlarını aşan ve bütün İslam âleminin benimsediği bir saladır. Türk mûsikîsi açısından önemli bir eserdir. Zira ezgisel olarak çapraşık olmayan bu eser, sadeliğindeki muhteşemlikle müziğin sehl-i mümtenisi[3] kabul edilen ve dinleyende derin etkiler bırakan zamanlar ötesi bir bestedir.

Her nefis ölümü tadacaktır. Ankebut suresi 57. ayet.

3 Kolay görünen, ancak benzeri söylenmeye kalkılınca zor olduğu anlaşılan, özlü söz söyleme sanatı. Tekbir ve Salat-ı Ümmiyye'de Rüştü Şardağ tarafından müziğin sehl-i mümtenisi olarak kabul edilmiştir.